

NUMĂR TEST: 2

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 1 iulie 2019 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în drept privat și public"

1. Prescripția acțiunii în anulare începe să curgă:

- a) în termen de cel mult 18 luni de la data încheierii actului afectat de dol;
- b) de la data încetării acțiunilor dolosive exercitate de cocontractant;
- c) de la data descoperirii manoperelor frauduloase de către victimă, indiferent cât timp a trecut de la încheierea actului.

2. Nu este supusă prescripției:

- a) acțiunea în stabilirea filiației materne, intentată de urmașii copilului;
- b) acțiunea în stabilirea paternității introdusă de copil;
- c) acțiunea privind răsturnarea prezumției de paternitate intentată de soțul mamei.

3. În materia nulității, în categoria excepțiilor de la principiul "restitutio in integrum" intră, printre altele:

- a) cazul celui lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, care este obligat să restituie prestațiile primite numai dacă a profitat, integral sau parțial, de ceea ce a primit;
- b) cazul celui lipsit de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, care poate fi obligat la restituirea integrală în cazul în care, cu intenție sau din culpă gravă, a făcut ca restituirea să fie imposibilă;
- c) cazul contractelor cu executare succesivă.

4. Staționarea unui autoturism taxi într-o stație de taximetre:

- a) nu are semnificație juridică;
- b) reprezintă o manifestare de voință neechivocă, printr-un fapt concludent, în sensul de ofertă de a contracta;
- c) reprezintă o ofertă de a încheia un antecontract.

5. Regula că nulitatea absolută nu poate fi acoperită prin confirmare:

- a) nu comportă nici o excepție;
- b) nu împiedică moștenitorul universal sau cu titlu al universal al dispunătorului să fie de acord cu o liberalitate nulă;
- c) nu exclude posibilitatea ca părțile să refacă actul juridic nevalabil.

6. Reprezintă o excepție de la principiul forței obligatorii a contractului:

- a) moratoriul legal;
- b) prorogarea convențională a termenului contractului de închiriere;
- c) revocarea mandatarului de către mandant.

7. Contractul de donație în care se stipulează că donația se va desființa dacă donatarul moare înaintea donatorului este afectat de o condiție:

- a) suspensivă și cazuală;
- b) rezolutorie și cazuală;
- c) rezolutorie și mixtă.

8. Repunerea în termenul de prescripție:

- a) se poate dispune doar pentru motivele prevăzute de lege;
- b) poate fi dispusă din oficiu de către instanță;
- c) poate fi cerută doar pentru motive de împiedicare neimputabile celui împotriva căruia curge prescripția.

9. Decăderea poate fi invocată:

- a) din oficiu de către instanță, cu condiția ca cel interesat să pună în discuție împlinirea termenului;
- b) de către partea interesată, pe tot parcursul procesului;
- c) exclusiv de către partea interesată, dacă privește un drept de care părțile pot dispune în mod liber.

10. Nulitatea relativă a unui act pe motiv de lipsă a capacității de exercițiu:

- a) poate fi opusă oricând de către partea căreia i se cere executarea obligației asumate în aceste condiții;
- b) poate fi opusă de către partea căreia i se cere executarea, doar în cadrul termenului de prescripție;
- c) poate fi invocată pe cale principală doar în cadrul termenului de prescripție, care se calculează de la cel mult 1 an de la data încheierii actului.

11. Dacă după împlinirea termenului de prescripție al acțiunii în restituirea prestației datorate, debitorul solicită acordarea unui termen suplimentar de executare:

- a) prescripția își reia cursul;
- b) începe să curgă un nou termen de prescripție;
- c) reclamantul este repus în termenul de prescripție.

12. Atunci când dolul provine de la gerantul afacerilor celeilalte părți, pentru a interveni anularea contractului:

- a) geratul trebuie să fi avut cunoștință de manoperele lui dolosive;
- b) este suficient ca gerantul să fi lucrat în profitul geratului;
- c) geratul trebuie să fi participat indirect la manoperele dolosive ale gerantului.

13. Cursul prescripției extinctive privind acțiunea în restituirea contraprestației se va întrerupe ca urmare a:

- a) predării bunului individual determinat în detenția celui care l-a dobândit printr-un act juridic ce a fost anulat, de către transmitătorul îndreptățit la restituire;
- b) formulării, la scadență, a unui refuz de plată a datoriei de către cel care ar urma să fie obligat la restituirea contraprestației;
- c) ascunderii deliberate de către debitor a exigibilității datoriei.

14. Un contract de vânzare având ca obiect un bun individual determinat, care aparține unui terț:

- a) este valabil încheiat, însă nu are efect translativ de drepturi;
- b) este sancționat cu nulitatea, pentru că nimeni nu poate transmite mai multe drepturi decât are;
- c) este sancționat cu rezoluțiunea, în toate cazurile.

15. Spre deosebire de rezoluțiune, rezilierea:

- a) are în toate cazurile caracter judiciar;
- b) nu presupune un contract sinalagmatic valabil încheiat;
- c) are ca efect doar încetarea efectelor viitoare ale contractului.

16. În cazul novației:

- a) ipotecile care garantează creanța inițială nu vor însoți noua creanță decât dacă aceasta s-a prevăzut în mod expres;
- b) nu poate avea loc substituția creditorului inițial;
- c) ipotecile care garantează creanța inițială vor însoți și vor garanța întotdeauna noua creanță.

17. Cu privire la proprietarul fondului aservit se poate afirma că are la dispoziție următoarea acțiune în justiție:

- a) acțiunea confesorie pentru apărarea dreptului său;
- b) acțiunea negatorie de servitute;
- c) acțiunea în revendicare mobilă.

18. Elementul material al posesiei (“corpus”) poate să fie probat:

- a) numai prin prezumții legale;
- b) prin orice mijloc de probă;
- c) numai prin proba cu martori.

19. În cazul simulației:

- a) actul secret (contraînscrișul) trebuie să fie încheiat concomitent sau, eventual, înainte de încheierea contractului aparent;
- b) ambele contracte, cel public și cel secret, corespund voinței reale a părților;
- c) actul secret (contraînscrișul) poate fi încheiat și ulterior actului public.

20. Despre autorul lucrării executate pe terenul altuia se poate reține că este de bună-credință:

- a) dacă ridică o construcție în lipsa sau cu nerespectarea autorizațiilor cerute de lege;
- b) în toate cazurile, este convins că deține un titlu de proprietate asupra terenului, cunoscând cauza de ineficacitate a titlului său;
- c) dacă se întemeiază fie pe cuprinsul cărții funciare în care, la data realizării lucrării, era înscris ca proprietar al imobilului, fie pe un mod de dobândire nesupus înscrierii în cartea funciară, dacă, în ambele cazuri, nu rezulta din cartea funciară și nu a cunoscut pe nicio altă cale viciul titlului său.

21. În cazul compensației:

- a) se sting inclusiv creanțele rezultate dintr-un act făcut cu intenția de a păgubi;
- b) este interzisă aplicarea regulilor privitoare la imputația plății;
- c) când mai multe obligații sunt datorate de același debitor, regulile stabilite pentru imputația plății se aplică în mod corespunzător.

22. Într-o acțiune în revendicare mobilă, pârâtul nu este îndreptățit să invoce dispozițiile art. 937 alineatul 1) din Codul civil, dacă reclamantul-proprietar a pierdut stăpânirea bunului mobil fiind victima unei infracțiuni de:

- a) abuz de încredere;
- b) înșelăciune;
- c) tâlhărie.

23. Dacă suntem în prezenta proprietății comune pe cote-părți obișnuite sau temporare:

- a) fructele civile se cuvin coproprietarului care le-a perceput în mod abuziv;
- b) posesia exercitată de unul dintre coproprietari este, în principiu, o detenție;
- c) actele juridice de conservare pot fi efectuate numai cu consimțământul expres al tuturor coproprietarilor.

24. În cazul obligației de rezultat:

- a) debitorul este ținut să folosească toate mijloacele necesare pentru atingerea rezultatului promis;
- b) nu interesează dacă debitorul procură creditorului rezultatul promis;
- c) debitorul este ținut să procure creditorului rezultatul promis.

25. În virtutea atributului Jus abutendi (abusus) titularului dreptului de proprietate i se conferă:

- a) prerogativa de a culege fructele lucrului;
- b) prerogativa de a înstrăina lucrul sau de a constitui asupra lui drepturi reale în favoarea altor persoane;
- c) prerogativa de a utiliza lucrul.

26. Până la împlinirea termenului suspensiv stipulat în favoarea ambelor părți:

- a) creditorul nu îl poate obliga pe debitor să plătească;
- b) creditorul nu este îndreptățit să ia măsuri conservatorii asupra patrimoniului debitorului;
- c) comitentul nu este ținut să răspundă pentru prejudiciile cauzate de prepus prin fapte săvârșite în timpul și în legătură cu sarcinile încredințate.

27. Fundațiile testamentare au capacitate succesorală:

- a) de la data actului de înființare;
- b) din momentul deschiderii moștenirii testatorului, dar numai dacă liberalitățile le sunt necesare pentru a lua ființă în mod legal;
- c) din momentul deschiderii moștenirii testatorului.

28. Atunci când în patrimoniul succesoral nu există bunuri situate în România, iar ultimul domiciliu al defunctului nu este cunoscut, locul deschiderii moștenirii este:

- a) în circumscripția Judecătoriei Sectorului I, București (atât pentru notariat, cât și pentru instanța judecătorească), în conformitate cu regulile existente ale instituției competenței teritoriale în materia raporturilor de drept cu element de extraneitate;
- b) la locul înregistrării decesului, indiferent dacă acesta survine în România sau în Spațiul Economic European (SEE), cu unele excepții dacă decesul este înregistrat în țări terțe;
- c) în circumscripția notarului public celui dintâi sesizat, în cazul procedurii succesoriale notariale.

29. Dacă Ss (soțul supraviețuitor al defunctului) vine în concurs cu T (tatăl defunctului) și cu Snf (strănepot de frate al defunctului), atunci moștenirea se va împărți prin aplicarea regulilor devoluțiunii legale astfel:

- a) S primește 1/3 din moștenire, T primește 1/3 din moștenire, iar Snf primește 1/3 din moștenire;
- b) S primește 1/3 din moștenire, T primește 1/6 din moștenire, iar Snf primește 1/2 din moștenire;
- c) S primește 1/2 din moștenire, T primește 1/2 din moștenire, iar Snf nu moștenește; .

30. Comuna, orașul sau, după caz, municipiul în a cărui rază teritorială se aflau bunurile la data deschiderii succesiunii poate introduce acțiunea în declararea nedemnității judiciare:

- a) ori de câte ori este a cunoscut motivul de nedemnitate;
- b) în situația în care, cu excepția autorului uneia/unora dintre faptele nedemnității judiciare, nu mai există alți succesibili;
- c) în situația în care, în afara autorului uneia/unora dintre faptele nedemnității judiciare, mai există și alți succesibili, dar aceștia rămân în pasivitate și nu urmăresc sancționarea faptei/faptelor nedemnității.

31. Contractul cu sine însuși:

- a) este o varietate a contractului de vânzare, permis între soții care se găsesc în regimul matrimonial al separației de bunuri sau al comunității convenționale;
- b) în principiu, este anulabil numai la cererea reprezentatului pentru existența unui conflict de interese;
- c) în principiu, este anulabil numai la cererea reprezentantului pentru existența unui conflict de interese.

32. Copilul conceput are capacitate succesorală:

- a) însă numai dacă se naște viu și nu viabil;
- b) însă numai dacă se naște viu și viabil;
- c) întrucât drepturile copilului sunt recunoscute de la concepțiune.

33. Sancțiunea incidentă în cazul în care diferența dintre prețul răscumpărării (în cazul vânzării cu opțiune de răscumpărare) și prețul plătit pentru vânzare depășește nivelul maxim stabilit de lege pentru dobânzi este:

- a) reducțiunea liberalității excesive;
- b) nulitatea relativă;
- c) reducerea prețului răscumpărării la prețul plătit pentru vânzare.

34. Este lovită de nulitate absolută:

- a) donația degheizată care nu se încheie prin înscris autentic;
- b) donația care conferă donatorului dreptul de a denunța unilateral contractul;
- c) donația indirectă care nu se încheie prin înscris autentic.

35. Încheierea valabilă a contractului de tranzacție necesită:

- a) ca părțile contractante să aibă capacitate deplină de exercițiu;
- b) ca părțile contractante să aibă capacitate de exercițiu restrânsă;
- c) ca părțile să aibă capacitate de exercițiu restrânsă, atunci când drepturile care formează obiectul contractului sunt în legătură cu neglijența îndeplinire a unui act de conservare.

36. Caracterul incesibil și inesesizabil al întreținerii din contractul omonim:

- a) determină imposibilitatea intentării acțiunii în rezoluțiune de către moștenitorii părților contractante;
- b) determină imposibilitatea cedării sau urmării drepturilor creditorului întreținerii;
- c) determină incidența exclusivă a rezoluțiunii judiciare atunci când aceasta se întemeiază pe neexecutarea fără justificare a obligației de întreținere.

37. Afirmatia „moștenirea legală continuă să fie regula și în Codul civil 2009, iar moștenirea testamentară este excepția”:

- a) este falsă, noul Cod civil promovând o poziție de egalitate între cele două tipuri de devoluțiune a moștenirii;
- b) este admisă de majoritatea opiniilor din literatura de specialitate;
- c) nu își regăsește niciun suport între textele Codului civil.

38. Locatorul:

- a) poate fi obligat la despăgubiri pentru prejudiciile pe care viciile aparente le cauzează vieții, sănătății sau integrității corporale a locatarului, chiar dacă locatarul nu le-a reclamat la data încheierii contractului;
- b) nu trebuie să răspundă pentru lipsa calităților convenite ale bunului dat în locațiune fiindcă această obligație este specifică doar contractului de vânzare;
- c) nu răspunde pentru tulburările de fapt cauzate prin fapta unui terț care pretinde un drept asupra bunului.

39. Excepția autorității de lucru judecat:

- a) poate fi respinsă printr-o încheiere interlocutorie;
- b) dacă este admisă, atrage respingerea cererii ca lipsită de interes în cazul în care acțiunea anterioară a fost admisă prin hotărâre definitivă;
- c) trebuie soluționată înaintea recuzării.

40. În cazul transmisiunii calității procesuale active, dobânditorul:

- a) poate invoca excepțiile procesuale absolute, în condițiile legii;
- b) va putea invoca excepțiile absolute și relative neinvocate în termen de autorul său;
- c) poate invoca nulitățile relative, chiar dacă acestea, între timp, s-au acoperit.

41. În cazul renunțării la dreptul dedus judecății:

- a) este necesar acordul părâtului atunci când renunțarea are loc în cursul judecării contestației în anulare;
- b) instanța dă o hotărâre supusă apelului prin care se pronunță și asupra cheltuielilor de judecată;
- c) renunțarea poate fi făcută și verbal, în ședință.

42. Dacă acțiunea civilă este pornită de procuror, titularul dreptului la care se referă acțiunea:

- a) poate modifica, în condițiile legii, cererea de chemare în judecată;
- b) nu poate cere continuarea judecății în cazul în care procurorul își retrage cererea;
- c) nu poate exercita calea de atac împotriva hotărârii, în lipsa exercitării ei de către procuror.

43. Sancțiunea inexistenței dreptului pretins de reclamant, inexistență constatată în urma probelor administrate și după dezbaterile contradictorii, este:

- a) respingerea cererii de chemare în judecată ca prematură, fără a mai fi cercetată pe fondul pretenției;
- b) respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind introdusă de o persoană fără calitate procesuală activă;
- c) respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată (nefondată).

44. Administrarea dovezilor:

- a) se va face în ordinea stabilită de parte;
- b) dacă probele au fost încuviințate, va fi făcută chiar în lipsa părții care le-a propus;
- c) nu va avea loc dacă, după încuviințarea probelor, partea adversă se opune acestora.

45. Acțiunile (cererile) în constituire de drepturi:

- a) nu pot duce la pronunțarea unei hotărâri cu efecte retroactive;
- b) sunt acele cereri prin care reclamantul solicită aplicarea legii la anumite fapte pe care le invocă, în scopul de a crea o situație juridică nouă între părți;
- c) duc la pronunțarea unor hotărâri care își vor produce efectele numai pentru viitor.

46. În cazul în care partea cu capacitate de exercițiu restrânsă nu are ocrotitor legal:

- a) instanța, dacă există urgență, trebuie să numească din oficiu un curator special;
- b) instanța, dacă există urgență și la cererea celui interesat, va numi un curator special;
- c) instanța va solicita, din oficiu, autorității tutelare să întocmească un referat în vederea desemnării unui curator special.

47. Încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecătii într-unul din cazurile prevăzute de art. 411-413 C.proc.civ.:

- a) se atacă, în toate cazurile, în mod separat cu recurs;
- b) se atacă odată cu hotărârea privitoare la fondul cauzei;
- c) poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celei pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

48. Reclamantul poate să-și modifice cererea, prin transformarea unei acțiuni în constatare într-una în realizare:

- a) numai până la primul termen la care acesta este legal citat, sub sancțiunea decăderii;
- b) până la închiderea dezbaterilor în primă instanță;
- c) în orice stadiu al procesului.

49. Actele îndeplinite de judecătorul recuzat:

- a) sunt întotdeauna menținute, spre deosebire de actele judecătorului necompetent, care sunt nule;
- b) trebuie refăcute dacă în încheierea de încuviințare a recuzării nu se face nici o mențiune despre ele;
- c) trebuie menținute dacă în încheierea de încuviințare a recuzării nu se face nici o mențiune despre ele.

50. Cererea de completare a hotărârii:

- a) poate fi formulată oricând;
- b) se poate face când instanța a omis să se pronunțe asupra unei cereri incidente;
- c) se poate admite și atunci când instanța a omis să se pronunțe asupra unui mijloc de probă, deși acesta era hotărâror pentru dezlegarea pricinii.

51. Amnistia reprezintă un act de clemență care, de lege lata, se poate acorda prin:

- a) lege organică sau decret al Președintelui României;
- b) lege organică sau ordonanță a Guvernului;
- c) lege organică sau ordonanță de urgență a Guvernului.

52. Sunt cauze care înlătură răspunderea penală:

- a) amnistia, grațierea și împăcarea (în cazul infracțiunilor la care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu și pentru care legea prevede expres posibilitatea împăcării);
- b) amnistia, prescripția specială (în cazul infracțiunilor prescriptibile) și împăcarea (în cazul infracțiunilor la care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu și pentru care legea prevede expres posibilitatea împăcării);
- c) amnistia, lipsa plângerii prealabile (în cazul infracțiunilor la care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate) și dezincrimarea.

53. Legea penală română reglementează expres:

- a) intenția directă atât în forma de gradul I cât și în forma de gradul II;
- b) dispoziția potrivit căreia forma de vinovăție a culpei trebuie indicată în mod special în cuprinsul unei norme de incriminare, pentru a reprezenta o formă valabilă de vinovăție;
- c) cauza de neimputabilitate constând în eroarea asupra circumstanțelor agravante, precum și asupra circumstanțelor atenuante.

54. Pluralitatea naturală de infractori:

- a) este o formă a pluralității de infracțiuni;
- b) caracterizează, spre exemplu, infracțiunea de incest;
- c) este o formă a participației penale.

55. Pentru a înlătura imputabilitatea, intoxicația trebuie să fie:

- a) voluntară și completă;
- b) involuntară și incompletă;
- c) involuntară și completă.

56. În cazul unei infracțiuni continue săvârșite în mod continuat:

- a) termenul de prescripție a răspunderii penale curge, ca regulă, de la data comiterii ultimei acțiuni sau inacțiuni;
- b) termenul de prescripție a răspunderii penale curge, ca regulă, de la data încetării acțiunii sau inacțiunii;
- c) termenul de prescripție a răspunderii penale curge, ca regulă, de la data primei acțiuni sau inacțiuni.

57. Termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul victimei minore curge de la data la care aceasta a devenit majoră, sau de la data la care a decedat (dacă decesul este anterior împlinirii vârstei majoratului) în cazul în care asupra sa a fost comisă o infracțiune de:

- a) omor;
- b) tâlhărie;
- c) viol.

58. Starea de minoritate a făptuitorului:

- a) reprezintă o cauză generală, legală și reală de neimputabilitate;
- b) reprezintă o cauză generală, judiciară și personală de neimputabilitate;
- c) reprezintă o cauză generală, legală și personală de neimputabilitate.

59. Grațierea individuală nu se poate acorda pentru:

- a) infracțiuni comise de infractori minori, în nicio situație;
- b) infracțiuni comise de persoane juridice, sancționate cu pedeapsa amenzii;
- c) infracțiuni comise de majori, sancționate cu pedeapsa amenzii.

60. Elementul subiectiv al unei infracțiuni:

- a) se referă la o anumită calitate a subiectului activ al respectivei infracțiuni;
- b) se referă la forma de vinovăție anume cerută de lege pentru existența respectivei infracțiuni;
- c) poate fi reprezentat, în egală măsură, de intenție sau culpă, atunci când nu se prevede expres nimic în acest sens în norma de incriminare respectivă.

61. O infracțiune de pericol este aceea în cazul căreia:

- a) nu există obiect material;
- b) urmarea imediată nu se manifestă printr-un rezultat concret, palpabil;
- c) elementul material se manifestă exclusiv sub formă de inacțiune.

62. Împiedicarea săvârșirii infracțiunii reprezintă o cauză de impunitate de care pot beneficia:

- a) autorul și instigatorul, dar nu și complicele;
- b) autorul și complicele, dar nu și instigatorul;
- c) instigatorul și complicele, dar nu și autorul.

63. Prescripția executării pedepsei:

- a) înlătură răspunderea penală, cu excepția infracțiunilor imprescriptibile;
- b) nu înlătură consecințele condamnării, nici răspunderea civilă;
- c) funcționează în cazul tuturor infracțiunilor intenționate contra vieții persoanei.

64. Amnistia postcondamnatore:

- a) potrivit dispozițiilor legale, înlătură și executarea pedepsei pronunțate, precum și celelalte consecințe ale condamnării;
- b) este o cauză care înlătură caracterul penal al faptei;
- c) nu poate fi acordată celor care au comis infracțiuni de genocid ori de omor sau omor calificat.

65. În materie penală:

- a) este exclusă reținerea cumulativă (pe caz concret), în concurs, a unei cauze justificative generale și a unei cauze justificative speciale;
- b) este exclusă reținerea cumulativă (pe caz concret), în concurs, a două cauze generale de neimputabilitate;
- c) nu este exclusă reținerea cumulativă (pe caz concret), în concurs, a unei cauze de atipicitate și a unei cauze justificative.

66. Obiectul material și scopul special:

- a) reprezintă cerințe suplimentare pe latura obiectivă (cel dintâi), respectiv pe latura subiectivă (cel de al doilea), care pot exista în conținutul constitutiv al anumitor infracțiuni;
- b) reprezintă cerințe obligatorii pe latura obiectivă (cel dintâi), respectiv pe latura subiectivă (cel de al doilea), din conținutul constitutiv al oricărei infracțiuni;
- c) caracterizează exclusiv infracțiunile care nu se pot comite decât cu intenție directă.

67. Spre deosebire de instituția împăcării:

- a) care produce efecte in rem, prescripția executării pedepsei produce efecte in personam;
- b) care produce efecte in personam, retragerea plângerii prealabile produce efecte in rem;
- c) care intervine doar până la citirea actului de sesizare a instanței, retragerea plângerii prealabile poate fi efectuată până la rămânerea definitivă a hotărârii instanței penale.

68. Principiul indivizibilității pasive a răspunderii penale:

- a) se referă la împrejurarea că fapta atrage răspunderea penală a tuturor persoanelor fizice sau juridice care au participat la săvârșirea acesteia, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut numai cu privire la una dintre ele;
- b) este un principiu fundamental de drept penal care guvernează instituția fundamentală a răspunderii penale;
- c) se referă la împrejurarea că fapta care a adus o vătămare mai multor persoane atrage răspunderea penală chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut numai de către una dintre ele.

69. În cazul infracțiunii de omor, elementul material al laturii obiective se poate realiza:

- a) numai printr-o acțiune;
- b) și printr-o inacțiune atunci când făptuitorul nu acționează pentru a împiedica moartea victimei;
- c) și printr-o inacțiune atunci când făptuitorul pune victima într-o situație periculoasă și nu face nimic pentru a împiedica producerea morții acesteia.

70. Pentru existența infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal (art. 205 Cod penal), este necesară:

- a) restrângerea totală a libertății de mișcare a persoanei vătămate;
- b) o acțiune sau o inacțiune prin care persoana vătămată este lipsită de libertatea fizică;
- c) o durată minimă de 2 (două) ore a lipirii de libertate deoarece numai într-o astfel de situație persoana vătămată poate fi împiedicată în mod efectiv de a se deplasa și acționa în conformitate cu voința sa.

71. Infracțiunea de luare de mită, varianta asimilată prevăzută la art. 289 alin. (2) Cod penal, presupune fapta prevăzută în alin. (1) (forma de baza a luării de mită) numai când este comisă în legătură cu:

- a) îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle legale ale subiectului activ;
- b) întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle legale ale subiectului activ;
- c) urgentarea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle legale ale subiectului activ.

72. Infracțiunea de înșelăciune (art. 244 Cod penal), se consumă în momentul:

- a) producerii pagubei;
- b) inducerii în eroare a persoanei vătămate;
- c) obținerii pentru sine sau pentru altul a unui folos patrimonial injust.

73. Infracțiunea de incest (art. 377 Cod penal) este o infracțiune bilaterală care se săvârșește între persoane ce au calitatea de:

- a) membru de familie, în accepțiunea dată acestei noțiuni de dispozițiile art. 177 Cod penal;
- b) rudă apropiată, în sensul dreptului civil;
- c) rude în linie directă sau frați și surori.

74. Infracțiunea de uciderea la cererea victimei (art. 190 Cod penal), se reține:

- a) și atunci când subiectul pasiv este o persoană în stare să-și pună singură capăt vieții;
- b) dacă a existat o cerere serioasă din partea subiectului pasiv în sensul de a-i fi suprimată viața;
- c) atunci când subiectul pasiv este o persoană care suferă de o boală incurabilă sau de o infirmitate fizică, cauzatoare de suferințe permanente.

75. La infracțiunea de încăierare (art. 198 Cod penal), subiectul activ este reprezentat de:

- a) o pluralitate naturală de făptuitori, din care cel puțin unul va răspunde în calitate de autor pentru participarea la încăierare;
- b) o pluralitate naturală de făptuitori ce trebuie grupați în două tabere, fiecare alcătuită din cel puțin trei persoane;
- c) o pluralitate naturală de făptuitori, fiecare răspunzând în calitate de autor pentru participarea la încăierare.

76. Fapta celui care folosește un terminal de comunicații al altuia:

- a) constituie infracțiunea de furt în scop de folosință, varianta asimilată prevăzută la art. 230 alin. (2) Cod penal;
- b) constituie infracțiunea de furt simplu prevăzută la art. 228 alin. (1) Cod penal;
- c) nu constituie infracțiune.

77. Elementul material al infracțiunii de ultraj, forma de bază prevăzută la art. 257 alin. (1) Cod penal, poate fi realizat:

- a) printr-o acțiune de amenințare săvârșită împotriva unui funcționar public;
- b) printr-o faptă de lovire sau alte violențe săvârșită împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu;
- c) printr-o faptă de omor săvârșită împotriva unui funcționar public, numai atunci când la momentul comiterii faptei funcționarul se afla în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

78. Infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, se consumă:

- a) în momentul în care autorul falsului folosește înscrisul falsificat sau îl încredințează altei persoane spre folosire;
- b) în momentul finalizării acțiunii de falsificare a înscrisului sub semnătură privată;
- c) în momentul în care încrederea publică în autenticitatea înscrisurilor sub semnătură privată este afectată în mod real.

79. Obiectul material al infracțiunii de distrugere, forma de bază prevăzută la art. 253 alin. (1) Cod penal, poate consta:

- a) în orice bun mobil sau imobil, chiar dacă acesta aparține făptuitorului;
- b) și în bunuri abandonate;
- c) în orice bun mobil sau imobil care aparține unei alte persoane decât făptuitorul.

80. Sub aspectul naturii juridice, dispozițiile art. 308 alin. (1) din Codul penal reprezintă:

- a) o infracțiune autonomă;
- b) o formă atenuată a infracțiunilor la care se raportează;
- c) o cauză de reducere a limitelor de pedeapsă în cazul infracțiunilor la care se raportează.

81. Forma agravată a infracțiunii de violarea sediului profesional, prevăzută la art. 225 alin. (2) Cod penal, se reține atunci când fapta este săvârșită:

- a) de o persoană înarmată;
- b) prin simularea de calități oficiale;
- c) de o persoană înarmată numai dacă aceasta a folosit efectiv arma avută asupra sa.

82. Infracțiunea de mărturie mincinoasă este mai gravă atunci când este săvârșită:

- a) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 10 ani sau mai mare;
- b) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 15 ani sau mai mare;
- c) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață alternativ cu închisoarea al cărei minim special nu poate fi mai mic de 10 ani.

83. În cazul infracțiunii de nedenunțare, cauza de nepedepsire prevăzută la art. 266 alin. (3) Cod penal devine incidentă numai dacă făptuitorul încunoștințează autoritățile competente:

- a) înainte de a se fi pronunțat o hotărâre împotriva unei persoane pentru săvârșirea faptei nedenunțate;
- b) înainte de punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva unei persoane pentru săvârșirea faptei nedenunțate;
- c) chiar după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva unei persoane pentru săvârșirea faptei nedenunțate însă, înainte de reținerea sau arestarea preventivă a acesteia.

84. În cazul infracțiunii de tulburarea ordinii și liniștii publice, violențele prin care poate fi realizat elementul material al laturii obiective:

- a) trebuie să producă vătămarea integrității corporale a cel puțin două persoane;
- b) trebuie îndreptate numai împotriva persoanelor;
- c) pot fi îndreptate și asupra bunurilor.

85. După încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției, sesizarea instanței se va face:

- a) de către inculpat, prin transmiterea către judecător a unei cereri de confirmare a acordului;
- b) de către procuror, prin emiterea rechizitoriului ce va cuprinde toate elementele componente ale acordului de recunoaștere a vinovăției, însoțit de dosarul cauzei;
- c) de către procuror, prin transmiterea acordului de recunoaștere a vinovăției însoțit de dosarul cauzei.

86. Sunt sancționate cu nulitatea relativă:

- a) cererile de apel vădit nefondate;
- b) încălcarea dispozițiilor legale privind competența teritorială a instanței de judecată;
- c) încălcarea dispozițiilor legale privind participarea procurorului la judecata în primă instanță a unei cauze atunci când inculpatul a lipsit de la judecată.

87. Reluarea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară:

- a) în ipoteza încetării cauzei de suspendare;
- b) în ipoteza restituirii cauzei de către judecătorul de cameră preliminară la finalul procedurii de cameră preliminară;
- c) în ipoteza redeschiderii urmăririi penale pe motiv că suspectul nu și-a îndeplinit cu rea credință obligațiile stabilite în sarcina sa prin ordonanța de renunțare la urmărirea penală.

88. Se sancționează cu nulitatea absolută încălcarea dispozițiilor privind:

- a) asistarea de către avocat a părții civile, atunci când aceasta este obligatorie;
- b) citarea martorului;
- c) competența teritorială a organelor de cercetare penală.

89. Dacă cererea avocatului persoanei vătămate de a consulta dosarul cauzei a fost respinsă de către organul de urmărire penală:

- a) avocatul are dreptul de a formula plângere împotriva acestui act în termen de cel mult 48 de ore;
- b) avocatul are dreptul de a formula plângere la judecătorul de drepturi și libertăți, fără a fi condiționat de vreun termen maxim;
- c) plângerea împotriva ordonanței procurorului de caz prin care a fost restricționată consultarea dosarului de urmărire penală trebuie rezolvată de procurorul ierarhic superior în cel mult 48 de ore, interval în care se impune a fi comunicată și soluția precum și motivarea acesteia.

90. Este considerat a fi un termen procedural (și nu unul substanțial):

- a) termenul de maximum 48 de ore pe durata căruia procurorul poate autoriza măsuri de supraveghere tehnică atunci când există urgență;
- b) termenul de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare, în care procurorul sau inculpatul pot formula contestație împotriva încheierii prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul urmăririi penale;
- c) termenul de maximum 30 de zile pe care poate fi luată măsura arestului la domiciliu în cursul urmăririi penale.

91. Avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul:

- a) să fie înștiințat și să asiste la efectuarea percheziției corporale a clientului său în cazul infracțiunilor flagrante;
- b) să participe la audierea anticipată a unei persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți în acea cauză;
- c) să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, fără nicio excepție.

92. Judecătorul de cameră preliminară care soluționează plângerea formulată împotriva unei soluții de clasare față de inculpat:

- a) nu poate schimba temeiul de drept al soluției de clasare, dacă plângerea este formulată de persoana vătămată;
- b) nu poate dispune începerea judecătii dacă plângerea este formulată de către inculpat;
- c) poate dispune restituirea cauzei la procuror în vederea renunțării la urmărirea penală.

93. Nu au dreptul de a asista la ședința de judecată:

- a) persoana adultă lipsită de discernământ;
- b) inculpatul minor;
- c) un vânător ce are arma asupra sa.

94. În ipoteza în care intervine nulitatea actului prin care s-a dispus sau s-a autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată:

- a) probele sunt excluse doar dacă nu puteau fi obținute într-un alt mod;
- b) probele astfel obținute sunt excluse întotdeauna;
- c) probele se mențin ca fiind valide dacă s-a constatat doar nulitatea relativă a actului respectiv.

95. Schimbarea încadrării juridice la prima instanță:

- a) poate opera și în ipoteza în care inculpatul solicită aplicarea procedurii abreviate de judecată în caz de recunoaștere a învinuirii;
- b) nu trebuie pusă în discuția contradictorie a părților, fiind atributul exclusiv al instanței de judecată;
- c) poate avea loc și înainte de a se fixa primul termen de judecată.

96. Ultimul cuvânt al inculpatului:

- a) poate fi exprimat și prin declarație autentică depusă la dosarul cauzei în cursul cercetării judecătorești;
- b) poate fi exprimat , în lipsa inculpatului, de apărătorul său ales;
- c) trebuie acordat din nou în ipoteza în care instanța dispune, înainte de deliberare, a se relua dezbaterile judiciare.

97. Pentru termenele procedurale socotite pe luni:

- a) acestea expiră la sfârșitul zilei corespunzătoare a ultimei luni, iar dacă aceasta cade într-o lună ce nu are zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a acelei luni;
- b) acestea expiră în ultima zi lucrătoare a ultimei luni;
- c) aceasta expiră în ultima zi a anului respectiv.

98. Suspendarea judecării s-ar putea dispune:

- a) pe motiv că inculpatul este dispărut;
- b) pe motiv că persoana vătămată suferă de o boală incurabilă aflată în stadiul terminal;
- c) chiar în ipoteza în care există mai mulți inculpați din care doar unul face obiectul unei proceduri de extrădare activă în vederea judecării în acea cauză.

99. Devin incidente prevederile referitoare la redeschiderea urmăririi penale atunci când:

- a) organul de cercetare constată încetată cauza de suspendare a urmăririi penale ca urmare a decesului inculpatului;
- b) judecătorul de cameră preliminară admite plângerea persoanei vătămate formulate împotriva unei soluții de neurmărire dispusă prin ordonanță;
- c) procurorul ierarhic superior celui ce a dispus clasarea constată, urmare a unei plângeri formulate de persoana vătămată, că în fapt nu a existat niciodată împrejurarea pe care s-a întemeiat soluția de netrimitere în judecată.

100. În cursul procedurii de cameră preliminară:

- a) inculpatul poate fi asistat de unul sau mai mulți avocați;
- b) suspectul poate fi asistat de mai mulți avocați aleși sau din oficiu;
- c) inculpatul arestat are dreptul de a lua contact cu avocatul doar cu aprobarea prealabilă a procurorului de caz.